

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum,
Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam
Secularium quam Religiosorum**

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

144. Mortem non reformidare sed optare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

SIGNVM CXLIV.

*Mortem non reformidare, sed
optare.*

*S*anctus Paulus, ait, *mihivivere Christus est & Phil. 1. v.
mori lucrum. Et: Desiderium habens dissolui & 21.
cum Christo.*

2. Possidius in vita S. Augustini primo laudat
viam Ambrosium, quod dum vsque ad mortem
recumberet rogatus ab astantibus, vt Deum pro
magiore vita precaretur, responderit: *Non sic
me pudeat inter vos vivere, sed nec mori timeo,
quia bonum Dominum habemus, quæ verba, inquit,
Possidius, Augustinus vt elimata & librata lau-
dat, ideoque dicta putabat, ne videretur
confidere suis meritis: deinde Augustinum
ad Episcopum familiarem morti proximum
venisse, & is gestu manus se de sæculo exiturum
indicaret, dixisse. Posses diutius vivere cum sis Eccle-
siæ necessarius, illum vero respondisse, ne videretur
vitiæ cupiditate teneri: *Si nunquam, bene, si
quando, quare non modo?**

3. De beato Hilarione eremita ita scribit Beat.
Hier. *Cum habitaret adhuc in tuguriolo annos natus
decem & octo, latrones ad eum nocte venerunt, & existi-
mantes habere aliquid quod tollerent, vel in contem-
ptum suum reputantes fieri si puer solitarius eorum im-
petus non pertimesceret. Itaque inter mare & paludem
a vespere vsque ad Solis ortum discurrentes nunquam
eius cubiculi inuenire potuerunt. Porro clara*

Nn 3 luce

luce reperto puero quasi per iocum. Quid, inquit, faceres si latrones ad te venirent? Quibus illi respondit, nudus latrones non timet. Et illi, cur non timet, occidi potes: Possum, inquit, et ideo latrones timeo quia mori paratus sum. Tunc admirati conuersationem eius et fidem confessi sunt noctis errorem et oculos, et correptionem deinde vitam persequentes.

4. B. Martinus inter Alpes, inquit, ceteris deuia secutus incidit in latrones, cum vnus securim eleuaram in caput eius liberum ferientis dextera sustinuit alter. Tamen post tergum manibus vni securam spoliandus traditur, qui cum eum ad terram duxisset, percontari ab eo coepit quidnam respondit, Christianum se esse. Quare interrogauit ab eo an timeret: Tum vero confitens se profitebatur, nunquam se fuisse tam securum quia misericordiam Domini maxime in tribulationibus sciret ad futuram, se magis dolere, qui Christi misericordia, vana mercetina exercens, esset indignus, inquit, que Euangelicam disputationem, verbumque latroni predicabat. Latro credidit profectusque Martinum vitæ reddidit, orans vt Dominum precareretur, ideoque postea famagens vitam visus est. In pago Rebdunum templum B. Martinus iam Episcopus teret furens gentilium multitudo Russorum in eum irruit. Cumque vnus audacior illorum stricte eum gladio peteret reiecto pallio dam ceruicem percussori præbuit, neque

nos ferire gentilis, sed cum dexteram altius extulisset resupinus ruit consternatusq; diuino metu veniam precabatur.

¶ Cum *Beatus Dominicus* cum multo tempore apud *Tolosanos* hæreses expugnasset, sceleratiorum satellites de nece *Dominico* inferenda consilia cœperunt, atque positis certo loco insidijs aduentum eius prætolabantur. At ille cognita eorum malitia cantans & alacer iter profecit, eorumque furorem vltro etiam ad cæcæm prouocauit. Qua re stupefacti carnifices non inquit mortem pertimescis? quid facies si te ad mortem abripiamus? (comprehensum occidere vellemus) quibus ille: rogarem, inquit, vos ne mortem mihi celerem (vno ictu) affertis, sed paulatim singula membra præscindere (particularim mutilantes membrorum frustra nec me numeranda exponeretis) atque ad extremam cuiuslibet luminibus sineretis ita mutilatum corpus suo sanguine volutari, vel prorsus pro vestro arbitrata vita omni priuaretis. Sic & multi alij boni Clerici mortis desiderio commouentur, ad hanc spe incitati amoreque incensi rapiuntur, in illa æquis magis quam libentibus animis commorantur, in vita tanquam in fluctibus versari se putant eamque etsi omnibus bonis fortunæ circumfluentem parui æstimare & pro vitando dedecore, & pro virtutis pulchritudine libenter profundant, ad mortem veluti ad portum panis velis peruehi capiunt, extinctionem huius lucis poscunt, optant, amant. Vt autem ex

Nn 4 tene-

Sur. 4.
August. ex
Theodoro
de Apoldia.

tenebris excedentes sempiterni luminis alpe
 perfruantur viam virtutis sanctorum hominum
 vestigiis signatam impressamq; ingrediantur
 runt enim nullas opes, nullas dignitates, nullas
 gna, nec totius quidem orbis imperium, nullas
 voluptates, nulla deniq; bona finita animi
 desiderium posse explere, sed opus esse ad
 bono immenso & illimitato, in quo totius
 plenitudo eminenter contineatur, quem
 dum Propheta insinuat cum ait: *Satiabor cum
 paruerit gloria tua, quasi dicat: Nulla res alia
 tiare poterit nisi manifestatio gloriæ tuæ.*
 bonum est infinitum. Et S. Aug. *Fecisti nos
 inquietum est cor nostrum donec requiescat in te.*

Psal. 16.

*Lib. 1. conf.
6.1.*

SIGNVM CXLV.

*Mortificare seu edomare se, castigare
 ribili asperitate contumdere & conterere
 re corpus suum.*

*Pramia
 Clericorū
 mortifican-
 tium se. V.
 in Trium-
 pho V. locū
 de tempe-
 rantia.
 Clem. 1. 7.
 recogn.*

1. **C**Hristus collaudavit Sancti. Iohannem
 quam ab insigni sui mortificatione
 quod deserta paterna domo, vrbisque
 concessit in Eremum, vbi domicilij vice eius
 ferarum cauernæ, lecti solum durum, vides
 angues locustæ, vestis cilicium ex pilis car-
 rum, & viles bestiarum pelles.
2. *Sanctus Petrus non victitabat nisi pane,
 uis & herbis, veste que utebatur, quæ corpus
 tegeret & pallio.*
3. *S. Iacobus Hierosolymorū Episcopus*